

Асоциация РАДКО

Виждания на МПО и РАДКО за настоящето и бъдещето на Македония

дата: 18 Ноември 2009 г., автор: Георги Младенов

Авторът откровенно излага позиции на ТРИ български организации, застъпвани предъ Министерския съветъ на Р.България...

На 14 окт. вечерта ни бѣ съобщено, че сжветниците на Гнъ. Божидаръ Димитровъ, сж се сжгласили да ислушатъ и нашето мнение за поробената отъ сърбитъ Вардарска Македония.

Рано сутринта на 15 окт.2009 се намерихме предъ сградата на Министерския съветъ въ градъ София.

Ние съ нашата редакторка на Македонска Трибуна влязохме въ чакалнята на министерския съветъ.

Следъ няколко минути сжветникътъ на министъра Божидаръ Димитровъ, ни заведе въ кабинета на самиятъ министъръ. Гнъ. Димитровъ бѣ по Европа, и ние трябваше да кажемъ нашето мнение на неговиятъ сжветникъ за Македония - Гнъ. Христо Христовъ. Той ни каза, че вънъ е и сжветникътъ му за Сѣверна Америка Гнъ. Касимиръ Тодоровъ. Казахъ на Гнъ. Христовъ, да го повика и чуе какво е нашето мнение за Македония.

Веднага следъ сядането на Гнъ. Красимиръ Тодоровъ, който е билъ емигрантъ в Нова Зеландия, азъ почнахъ да изказвамъ мнението ни за Вардарска Македония. По това врѣме влезе Гнъ. Владимиръ Панковъ, отъ сдружението Радко - Македония.

Първо представихме мнението на МПО отъ Торонто, сжщото мнение което бѣ представено на Канадското външно министерство, и на American State Department (Окт.1995). Редакторката на английската страница на Македонска Трибуна записваше нашия разговоръ.

Ние казахме на сжветниците на Гнъ. Димитровъ, че нашето мнение бѣ казано и на бивщото политбюро на БКП презъ май 1989г. Тогава ние обяснявахме на БКП, че Югославия ще бжде разпокъсана и ние искаме България, да присъедини Македония, (т.е. последната да бжде прикрепена къмъ нея). Тогава ни се обясни, че Сжветския сжюзъ няма да позволи разпокъсването на Югославия. Казахме на единъ отъ хората на политбюро, чиято сестра бѣ женена за Гнъ. Тодоръ Живковъ, че Америка е „предназначила любимиятъ сжветски сжюзъ да бжде опекун на БКП“.

При сегашнитѣ обстоятелства нашето мнение е, че днешната сръбска република нѣма бждеще, тъй като албанцитѣ въ близкото бждеще ще искатъ една албанска държава за всички свои сънародници на Балканския полуостровъ. Ние отъ МПО - Торонто, искаме България да предяви искания, при евентуално разпокъсване на Македония частта отъ нея, която е населена съ българи да бжде присъединена къмъ България.

Ако това не стане, ние искаме отъ България отварянето на българскитѣ училища и черкви, които бѣха затворени отъ сѣрбитѣ следъ окупацията на Вардарска Македония презъ 1913г. Ние сжщо така, желаем България да иска промяна на конституцията на БЮР Македония и въ нея да бжде вписано, че основниятъ езикъ е българскитъ.

По този въпросъ имахме възражение отъ Гнѣ. Христовъ, че България едвали би могла да се намесва въвъ вътрешнитѣ работи на гореспоменатата република. Припомниме на Гнѣ. Христовъ, че по силата на декларацията подписана отъ БЮР Македония в края на фев.1999г. ние българитѣ имаеме това право. За това ни дават основание сжщо така законитѣ на Европейскитъ сжюзъ.

Ние си бѣхме купили учебника по право на Европа отъ Американскитъ Университетъ въ Благоевградъ.

В заключение изказахме мнението, че ако България не иска отварянето на българскитѣ училища и черкви, тя ще капитулирала предъ сѣрбомакедонцитѣ безусловно.

Следъ това взе думата и Гнѣ. Владимиръ Панковъ, председателъ на българското сдружение РАДКО отъ самата Македония. Гнѣ. Панковъ бѣ много ясенъ, и каза на сжветницитѣ на Гнѣ. Димитровъ, че тяхно искане е промяна на днешната конституция на БЮР Македония; въ новата променена конституция, да бжде вписано че българскитъ езикъ е основниятъ езикъ на републиката и, че сдружението РАДКО, иска онова, което ние българитѣ имаеме презъ врѣме на Отоманската империя до 1913г. Ако това нещо не стане, Гнѣ. Панковъ подчерта, че българската кауза въ Вардарска Македония е загубена. Гнѣ. Панковъ наблегна сжщо и на обстоятелството, че този въпросъ трябва да се разрешава отъ България, а не от Европейскитъ сжюзъ.

Двамата представители и сжветници на Гнѣ. Димитровъ, на няколко пжти ни увериха, че Гнѣ. Димитровъ е почти сжгласенъ съ насъ. Но като представителъ на България той трябва да бжде внимателенъ съ изказванията си.

Имахме недоразумение по въпроса за езика. За нас - сегашният език на БЮР Македония е език който разделя българитѣ въ Македония съ тѣзи отъ България.

Гнѣ. Панковъ бѣ много ясенъ и категориченъ. Той каза, че исканията на българитѣ въ Вардарска Македония, сж искания които сж равни на онова, което имаме презъ време на Отоманската империя до 1913г.

Съ това нашето посещение при сжветницитѣ на Гнѣ. Димитровъ приключи и ние си тръгнахме, понеже отъ няколко минути нашиятъ разговоръ стана - близо два часа.

За сдружението РАДКО, МПО и „Исторически архивъ“ – органъ на Съюза на учените в България

Г. Младеновъ

17.11.2009г.